

хора, между които бѣхме и ние. Кжсно прѣзъ нощъта стигнахме въ с. Шипка, гдѣто прѣнощувахме. На сутринъта тати каза, че нѣмало нищо, че нѣколко турски черкези дошли въ градътъ и избѣгали назадъ. За това ний се върнахме въ Казанлъкъ.

Въ кжщй трапезата стоеше още така, както иж бѣхме оставили. Азъ се затекохъ у лелини, но тамъ нѣмаше никой. Свякова дюгень бѣше отворенъ и никой не го пазѣше. Излѣзохъ на пжтя. Въ това врѣме край мене миняхъ нѣколко души българи, които карахъ трима турци. Азъ ги подиряхъ. Българитѣ изведохъ турцитѣ на край града и ги накарахъ да седнатъ. Сега видѣхъ, че ржцѣтѣ имъ бѣхъ вързани назадъ. Азъ ги много съжалихъ. Тѣ бѣхъ уплашени до толкова, щото лицата имъ приличахъ като на смъртникъ. Тѣ мълчахъ и се покорявахъ. Единъ отъ българитѣ измъкнъ голѣмъ ножъ и... взе да сѣче главитѣ на турцитѣ. Азъ истржнихъ отъ страхъ, уплашихъ се и побѣгнахъ. Подиръ малко видѣхъ, че българитѣ се върнахъ самички. Навѣрно, тѣ сж заклали и тримата турци. Горкитѣ! тѣ сж се молили, но никой не ги е съжелилъ

Отидохъ си у дома. Какво чудо! Кжщата бѣше прѣпълнена съ всекакви дрѣхи, стоки и много скжпоцѣнни нѣща. „Мамо, отъ кждѣ е това? Кой ни донесе тия нѣща?“ — „Отъ *ямата* *)“ отговори майка ми. На друдия день и азъ отидохъ за *яма*.

II.

Така ний прѣкарахме у дома цѣлъ мѣсець. Кога сѣдняхме на обѣдъ тати ни разказваше, че Сюлюманъ паша идялъ съ войска и *башибозуци*, *) но тѣ се готвяли заедно съ рускитѣ казаци да ги прогонятъ и да ги не

*) „*Яма*“ е турска дума и значи грабежъ. Въ него врѣме турцитѣ бѣхъ избѣгали, та който вземаше нѣщо отъ кжщитѣ имъ, наричаше го *яма*.

*) *Баши-бозуци* наричатъ турската передовна войска, сбирщина отъ всекакви хора.